

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΟΡΘΟΔΟΧΟΣ ΚΟΙΝΟΤΗΣ - ΕΝΟΡΙΑ ΠΡΟΦΗΤΟΥ ΗΛΙΟΥ ΝΟΡΓΟΥΝΤ
ΚΑΙ ΑΝΑΤΟΛΙΚΩΝ ΠΡΟΑΣΤΕΙΩΝ
GREEK ORTHODOX COMMUNITY & PARISH OF PROPHET ELIAS
NORWOOD & EASTERN SUBURBS INC

Ο ΛΟΓΟΣ ΤΟΥ ΘΕΟΥ
ΕΒΔΟΜΑΔΙΑΙΟ ΦΥΛΛΑΔΙΟ
THE WORD OF GOD
WEEKLY MAGAZINE

DATE: 13-03-22 YEAR: 39 NUMBER: 1904

WEB PAGE: PROPHETELIAS.ORG.AU
FACEBOOK: [FACEBOOK.COM/PROPHETELIASNORWOOD](https://www.facebook.com/PROPHETELIASNORWOOD)
EMAIL: PROPHETELIAS@ESC.NET.AU

Σήμερα Κυριακή τῆς Ὁρθοδοξίας, παρουσιάζει ὁ Ἀπόστολος Παῦλος, λεβέντες καί παλληκάρια, ἀληθινῆς πίστεως καί χριστιανικῆς λεβεντιᾶς. Μὲ καμάρι παρουσιάζει τὸν Μωϋσῆ, ὁ ὁποῖος προτίμησε νὰ κακοπαθήσει μὲ τὸν λαὸ τοῦ Θεοῦ, παρά νὰ ὀνομάζεται βασιλόπουλο καί νὰ ἔχει ὅλες τὶς ἀνέσεις. Ἡ πίστη του πρὸς τὸν Θεό, προηγεῖτο τῆς βασιλικῆς δόξας καί καλοπέρασης. Ἡ πίστη του στὸν ἀληθινὸ Θεὸ ξεπερνοῦσε ὅλα τὰ ἀγαθὰ τοῦ κόσμου, ἀκόμη καί τὸν ἴδιο τὸν ἑαυτό του. Αὐτὸ τό περιστατικὸ τῆς πίστεως καί τό θυσιαστικὸ πνεῦμα τοῦ Μωϋσῆ, ἔφερε σάν πρῶτο παράδειγμα ὁ Παῦλος σήμερα, διότι ἀπηχοῦσε τὸν τρόπο τῆς δικῆς του πίστεως καί ζωῆς: **«μείζονα πλοῦτον ἠγησάμενος τὸν ὄνειδισμόν τοῦ Χριστοῦ»**, διότι εἶχε τὰ μάτια του καρφωμένα στὶς οὐράνιες ἀνταμοιβές. Ἐμεῖς δὲν μποροῦμε νὰ κατανοήσουμε ἐπακριβῶς τί ἐσήμαινε γιὰ τὸν Μωϋσῆ αὐτὴ ἡ ἐπιλογή πού ἔκαμε, σάν βρέθηκε σὸ σταυροδρόμι. Σάν βρέθηκε πρὸ τοῦ μεγάλου διλήμματος νὰ διαλέξει ἀνάμεσα στὸς δύο τρόπους ζωῆς πού βρίσκονταν μπροστὰ του. Ἀπὸ τὴν μιά μεριά τὰ ἀνάκτορα καί ἀπὸ τὴν ἄλλη τὰ βοσκοτόπια. Παρ' ὅλο πού εἶχε μεγαλώσει μέσα στὰ πλούτη καί τὶς ἀνέσεις, μὲ ὑπηρέτες, παιδαγωγούς, τιμές, δόξες καί ὅτι θά ποθοῦσε μιά παιδικὴ ἡλικία μὲ ὅλες τὶς παιδικές καί νεανικές ἀπαιτήσεις, τὰ ἀρνήθηκε ὅλα γιὰ νὰ μὴ χάσει τὴν πίστη του. Καί βέβαια ὅλοι γνωρίζουμε πόσο κόστισε στὸν Μωϋσῆ αὐτὴ ἡ ἐπιλογή πού ἔκαμε. Καί γιατί ἔκαμε αὐτὴ τὴν ἐπιλογή; Διότι αἰσθάνετο μέσα του τὰ λόγια τῆς μητέρας του, τῆς Ἑβραίας πού κλήθηκε νὰ θηλάζει καί νὰ παιδαγωγεῖ τὸν Μωϋσῆ. Διότι προαισθάνετο πῶς μέσα σὸ εἰδωλολατρικὸ περιβάλλον τοῦ παλατιοῦ θά ἦταν ἀδύνατον νὰ διατηρήσει τὴν πίστη του στὸν ἀληθινὸ Θεὸ καί πῆρε τὴν μεγάλη ἀπόφαση. Αὐτὸ τό σκεπτικὸ τοῦ Μωϋσῆ ἐγκωμιάζει ὁ Ἀπόστολος Παῦλος καί μᾶς τό παρουσιάζει σήμερα ἡ Ἐκκλησία ὡς σωστικὸ παράδειγμα γιὰ ὅλους μας. Στὴν συνέχεια ὁ Ἀπόστολος ἐξιστορεῖ τὰ ἀνδραγαθήματα ἀλλὰ καί τὰ φοβερά μαρτύρια πού ὑπέστησαν πολλοὶ ἅγιοι ἄνδρες τῆς Παλαιᾶς Διαθήκης, προφῆτες καί δίκαιοι. Ἀναφέρει ὅτι διὰ τῆς δυνατῆς δύναμης τῆς πίστεώς τους πρὸς τὸν ἀληθινὸ Θεό, τὰ ἔβαλαν μὲ πανίσχυρους βασιλεῖς καί ἄρχοντες καί ἐξουσίες. Μὲ τὴν πίστη τους καθυπέταξαν βασιλεῖς καί ἐκυβέρνησαν μὲ δικαιοσύνη καί ἐπέτυχαν νὰ δοῦν ὑποσχέσεις τοῦ Θεοῦ νὰ ἐκπληρώνονται. Ἐντυποσιαζόμεθα, ἀκούγοντας τό σημερινὸ ἀποστολικὸ ἀνάγνωσμα, ὅτι μὲ τὴν πίστη τους στὸν ἀληθινὸ Θεό, ἔφραξαν στόματα λεονταριῶν, ἔσβησαν τὴν καταστρεπτικὴ δύναμη τῆς φωτιᾶς, ὅπως τὴν πυρακτωμένη κάμινον, ἐγλύτωσαν ἀπὸ σίγουρη σφαγή, ἐσώθηκαν ἀπὸ φοβερές ἀρρώστιες, ἀναδείχθηκαν ἀνίκητοι σὲ πολέμους καί ἔτρεψαν σὲ φυγὴ ὀλόκληρα ἐμπειροπόλεμα στρατεύματα. Γι' αὐτὴ τους τὴν πίστη,

έβασανίστηκαν σκληρά κι'άπάνθρωπα μέχρι θανάτου, έπειδή δέν υποχώρησαν στίς δυνάμεις καί τίς έξουσίες. "Άλλοι έδοκίμασαν έμπαιγμούς, διωγμούς καί φυλακίσεις. "Άλλοι έζησαν σέ στερήσεις, θλίψεις, τρομερές δοκιμασίες. "Άλλους έλιθοβόλησαν μέχρι θανάτου, τούς έτεμάχιασαν μέ τό πριόνι, τούς έσφαξαν σάν τά ζώα. "Άλλοι για νά γλυτώσουν από τόν τρομερό διωγμό, έφυγαν μακριά σέ έρημα μέρη, στά βουνά στίς σπηλιές τής γής, μέ μοναδικό σκοπό νά μή χάσουν τήν πίστη τους πρός τόν άληθινό Θεό. Άλλά δέν είναι μόνο οί γενναίοι άνδρες καί γυναίκες τής Παλαιάς Διαθήκης πού έθεσαν τήν πίστην τους στόν Θεό, πάνω από όλο τόν κόσμο καί τίς υποσχέσεις του. Η ιστορία τής Έκκλησίας μας, διασώζει άμέτρητα γεγονότα έκατομμυρίων άγίων άνδρών καί γυναικών, οί όποιοι για τήν πίστη τους στόν άληθινό Θεό, έχυσαν τό αίμα τους καί πότισαν τό Χριστιανικό δένδρο τής Χριστιανικής Όρθοδόξου πίστεώς μας. Τί νά πεϊ κανείς για τούς θείους Άποστόλους, τούς θεοφόρους Πατέρες, τούς άκαταμάχητους Όμολογητές, τούς καλλίνικους Μάρτυρες, τούς λαμπρούς Πατριάρχες, τούς εύλαβεΐς Ιερεΐς, τούς όσίους μοναχούς καί άσκητές, οί όποιοι υπέστησαν τρομερότερα βασανιστήρια από εκείνα τών μαρτύρων τής Παλαιάς Διαθήκης; Στήν αρχή αναφέραμε άδελφοί μου, ότι τά παρουσιάζει όλα αυτά σήμερα ή Έκκλησία μας, για νά γίνουν σέ μᾶς παράδειγμα πρός μίμηση καί νά μᾶς υπενθυμίζουν τήν εύθύνη πού έχουμε έμεΐς, στήν συνέχιση τοϋ άγώνα τους. Ποτέ δέν έπαψαν νά υπάρχουν οί έχθροί τής Όρθοδόξου πίστεώς μας. Ό πόλεμος τοϋ πονηροϋ συνεχίζεται μέ πλέον άποτελεσματικά όπλα έναντίον τής πίστεώς μας. Λές καί ό κόσμος όλόκληρος βάλθηκε νά έξαφανίσει τήν πίστη μας. "Όλες οί έποχές άγαπητοί άδελφοί, ήταν για τήν Πίστη, έποχές άγώνων. Πάντοτε είπαμε ότι υπήρχαν έχθροί. Ό διάβολος άλλως τε, πού υποκινεί τούς έχθρούς τής Πίστεως, είναι ό ίδιος εκείνος ό αρχαΐος δράκων, πού έφθόνησε τότε τούς πρωτοπλάστους. Στίς έποχές όμως όπου έθριάμβευσε ή Πίστη, οί πιστοί Χριστιανοί ήταν άνθρωποι θερμοί καί άποφασισμένοι για όλα. Εΐχαν άρετή, αλλά τό έλεγε καί ή καρδιά τους. Αυτοί δέν έκαμναν συμβιβασμούς, οϋτε μέ τόν κόσμο τής άμαρτίας, οϋτε μέ τούς έχθρούς τής Πίστεως. "Όλα τά τρομερά βασανιστήρια καί θανάτους, τών άνυποχώρητων πιστών Χριστιανών μέσα στους αιώνες, τά διέταξαν άνθρωποι τής έξουσίας, διά τοϋτο καί οί πιστοί Χριστιανοί τών ήμερών μας, δέν τούς έμπιστεύονται. "Όπως καί εκείνοι τούς όποιους τιμᾶ σήμερα ή Έκκλησία, δέν υποχωροϋσαν στίς φοβέρες καί τά άπάνθρωπα μαρτύρια πού τούς περίμεναν εάν δέν έκαμναν υπακοή, όφείλουμε καί μεΐς νά άντιστεκώμεθα. Τά θέματα τής Πίστεως δέν παζαρεύονται καί δέν άλλοιώνονται. Τέτοιοι νά δειχθοϋμε καί οί σημερινοί πιστοί. Τότε θά συμμετέχουμε όπωσδήποτε καί μεΐς άξίως στήν νίκη καί τόν θρίαμβο

τῆς Ἐκκλησίας μας σήμερα. Καί μή ξεχνᾶτε, μεγαλύτερος ἐχθρός εἶναι ὁ παλιός ἑαυτός μας. Εἶναι ἡ ἐντός ἡμῶν ὄντολογική ὑπόσταση πού κινῆται καί βάλλεται ἐναντίον τῆς Πίστεώς μας. Σήμερα, πιά ἔντονα ἀπό τό ὑπόλοιπο ἐκκλησιαστικό ἐορτολόγιο τοῦ ἔτους, ἐπιβάλλεται νά συνειδητοποιήσουμε τόν ὑπεύθυνο ρόλο μας σάν Χριστιανοί Ὁρθόδοξοι. Δέν ἔχουμε κανένα δικαίωμα νά ἀλλάζουμε τήν Ὁρθόδοξον Πίστη στά μέτρα μας καί ὅπως νομίζει ὁ καθένας μας, διά τήν ὁποίαν ἐθυσιάστηκαν τά ἑκατομμύρια τῶν Μαρτύρων τῆς Ἐκκλησίας μας. Ὅλοι οἱ ἅγιοι, τούς ὁποίους σήμερα λαμπροφορεῖ ἡ Ἐκκλησία μας μέ ψαλμούς καί ὕμνους, μᾶς κοιτᾶζουν καί μᾶς ἐλέγχουν. Μᾶς ἐλέγχουν, διότι βλέπουν τήν πνευματική μας χαλαρότητα. Βλέπουν τίς πνευματικές μας ἐκπτώσεις καί τήν προσκόλλησή μας στά κοσμικά καί ὑλικά πράγματα. Βλέπουν τούς βεβαπτισμένους Χριστιανούς, νά ἀποφεύγουν τόν Χριστό, τήν Ἐκκλησία Του, τήν Ἱερά Ἐξομολόγηση. Παρακολουθοῦν τούς νερόβραστους Ὁρθοδόξους Χριστιανούς γονεῖς, πού κοπιᾶζουν νά διδάξουν τά παιδιά τους ὅλες τίς κοσμικές ἐπιστῆμες ἀλλά τίποτε περί τοῦ ἀληθινοῦ Θεοῦ καί σίγουρα στενοχωριοῦνται. Ὅλοι αὐτοί, ἀπό τά ὕψη τοῦ οὐρανοῦ δοξασμένοι, μέσα στό φῶς τοῦ Θεοῦ μᾶς καλοῦν νά ἀκολουθήσωμε τό δικό τους παράδειγμα. Ἄς ἀκούσωμε λοιπόν τήν φωνή τους κι' ἄς τούς ἀκολουθήσωμε στήν αὐταπάρνησή τους, στήν σταθερότητά τους, στήν πίστη τους. Σέ μιά ἐποχή συγκρητισμοῦ, ὅπου κυριαροῦν οἱ παντοειδεῖς πλάνες καί καθημερινά ἀπειλοῦν τήν Ὁρθόδοξον Πίστη μας μέ ἀφανισμό, ἔχουμε χρέος νά συνεχίσωμε ἐμεῖς τήν ἀποστολή τῶν Ἁγίων μας καί νά δώσουμε τήν δική μας ὑπόσχεση: **«Οὐκ ἀρνησόμεθά σε, φίλη Ὁρθοδοξία· οὐ ψευσόμεθά σου πατροπαράδοτον σέβας· ἐν σοὶ ἐγεννήθημεν, καὶ σοὶ ζῶμεν, καὶ ἐν σοὶ κοιμηθησόμεθα»**.

FIRST SUNDAY OF LENT: SUNDAY OF ORTHODOXY (Heb. 11:24-26, 32-40) 13 March 2022

On this Sunday of Orthodoxy, the Apostle Paul presents us with the saints and stalwarts of true faith and Christian zeal. With pride, he presents Moses, who preferred to suffer with God's people rather than be a king's son with all comforts. His faithfulness to God took precedence over royal glory and benefits. His faith in the true God was stronger than all the good things of the world, even his own self. Moses's faith and sacrificial spirit was highlighted by Paul today, because it echoed the way of his own faith and life: **“esteeming the reproach of Christ greater riches than the treasures in Egypt”**, he had his eyes fixed on heavenly rewards. We can scarcely understand the enormity of the dilemma Moses faced when he was standing at the crossroads: the choice between two ways of life. On one side, the palace; and on the other, the pasturelands. Although he had been brought up in wealth and comfort, with servants, tutors, honours, glory and everything he could possibly desire, he refused it all so as not to lose his faith. And of course we all know how much this choice

cost Moses. Why did he make that choice? Because he felt within him the words of his mother, the Hebrew woman who was summoned to nurse him and look after him. Because he sensed that in the pagan environment of the palace, it would be impossible for him to maintain his faith in the true God. So he made the great decision. This reasoning of Moses is praised by the Apostle Paul and is presented to us today by the Church as a saving example for all of us. The Apostle goes on to recount the triumphs and terrible sufferings suffered by many holy men, prophets and righteous men, of the Old Testament. He mentions that through the mighty power of their faith in the true God, they confronted powerful kings and rulers and authorities. By their faith, they subdued kingdoms and ruled in righteousness and saw God's promises fulfilled. As we listen to today's apostolic reading, we are impressed that through their faith in the true God, they shut the mouths of lions, extinguished the destructive power of fire such as the fiery furnace, were saved from certain slaughter, escaped terrible diseases, became invincible in wars, and drove entire armies of seasoned warriors into flight. For their faith, they did not yield to powers and authorities, and therefore they were cruelly and inhumanly tortured to death. Some suffered mockery, persecution and imprisonment. Others lived with privations, tribulations, terrible trials. Others were stoned to death, sawn to death, slaughtered like animals. Others, in order to escape from the terrible persecution and not lose their faith in the true God, fled away to deserted places, the mountains and the caves of the earth. But it is not only the brave men and women of the Old Testament who put their faith in God above all the world and its promises. The history of our Church preserves countless examples of holy men and women who, for their faith in the true God, shed their blood and watered the Christian tree of our Christian Orthodox faith. What can one say of the divine Apostles, the God-fearing Fathers, the irresistible Confessors, the brave Martyrs, the glorious Patriarchs, the reverend priests, the holy monks and ascetics, who suffered more terrible tortures than those of the martyrs of the Old Testament? We mentioned at the beginning, my brethren, that all this is presented today by our Church, as an example for us to follow and to remind us of our responsibility to continue their struggle. The enemies of our Orthodox faith have never ceased to exist. Evil continues with the most effective weapons to wage war against our faith - as if the whole world were out to destroy our faith. All times, dear brethren, have been times of struggle for the Faith. We said there were always enemies. The devil, who incites the enemies of the Faith, is the same ancient dragon who incited Adam and Eve. But in the times when Faith triumphed, the faithful Christians were men of fervour and determination. They had virtue, and also their hearts were strong. They did not compromise, neither with the world of sin nor with the enemies of the Faith. All the terrible tortures and deaths of unyielding Christian believers throughout the centuries were ordered by people in power, which is why the faithful Christians of our days do not trust them. Just as those whom the Church honours today did not give in to the fears and

inhuman tortures that awaited them if they did not obey, we too ought to resist. Matters of the Faith are not to be bargained with or changed. Let us show ourselves to be such believers today. Then we too will certainly participate worthily in the victory and triumph of our Church today. Remember, our greatest enemy is our old self. It is the ontological substance within us that moves and fights against our Faith. Today, even more than the rest of the ecclesiastical year, it is imperative that we realize our responsible role as Orthodox Christians. We have no right to change the Orthodox Faith, for which the millions of martyrs of our Church were sacrificed, to suit our own thoughts and desires. All the saints, whom our Church today glorifies with psalms and hymns, are watching us. They are checking on us because they see our spiritual laxity and our attachment to worldly and material things. They see baptized Christians shunning Christ, His Church, and Holy Confession. They watch lukewarm Orthodox Christian parents strive to teach their children all the worldly sciences but nothing about the true God, and they are surely distressed. From the heights of heaven, all these Saints, glorified in the light of God, call us to follow their example. Let us listen to their voice and follow them in their self-denial, steadfastness, and faith. In an age of syncretism, where all types of deceit dominate and daily threaten our Orthodox Faith with annihilation, we have a duty to continue the mission of our Saints and to give our own promise: ***"I do not deny you, dear Orthodoxy; I do not deny you traditional reverence; in you we were born, in you we live, and in you we shall sleep"***.

«Νηστεύσωμεν ὡσπερ ἐν βρώμασιν ἐκ παντός πάθους»

Στό λυχνικόν τῆς περασμένης Κυριακῆς, μεταξύ ἄλλων, ἀκούσαμε καί τά λόγια: «...Νηστεύσωμεν ὡσπερ ἐν βρώμασιν ἐκ παντός πάθους...» Εἶναι ἕνα ἀθλητικό πρόσταγμα πού πρέπει νά ἔχει ὑπόψη του ὁ ἀθλητής πού εἰσῆλθε ἀπό τήν περασμένη Δευτέρα στό στάδιο τῶν ἀρετῶν πού λέγεται «Μεγάλης Τεσσαρακοστή». Λόγω πού Μ. Τεσσαρακοστή εἶναι περίοδος ἀγῶνα, ἡ Ἐκκλησία, μᾶς προτρέπει νά μάθουμε τά ἀθλητικά παραγγέλματα, βάση τῶν ὁποίων θά πορευόμεθα γιά νά φθάσουμε μέχρι τόν Σταυρό καί τήν Ἀνάσταση. Ὅπως γιά τούς στρατιωτικούς ἀγῶνες ὑπάρχουν παραγγέλματα τά ὁποῖα ὀφείλουν νά γνωρίζουν οἱ στρατιῶτες καί νά κάνουν ὑπακοή, ἔτσι ἔχουμε καί τά παραγγέλματα τῆς Ἐκκλησίας μας. Μόνο πού ἡ Ἐκκλησία, γνωρίζοντας τίς ἀδυναμίες τῶν μελῶν της, δέν ὑποχρεώνει τούς ἀσθενεῖς καί ἀδυνάτους νά νηστεύουν ἀπό φαγητό. Τούς ὑποχρεώνει ὅμως νά νηστεύουν ἀπό παντός πάθους. Ἄλλως τε αὐτή φαίνεται νά εἶναι καί ἡ νηστεία τήν ὁποίαν ἀνέκαθεν προσπαθεῖ ἡ Ἐκκλησία νά ἐπιβάλλει στά πιστά μέλη της πού ἐπιθυμοῦν τήν σωτηρία τους. Ὁ ἱερός Χρυσόστομος λέγει ὅτι «*τιμοῦμε τήν νηστεία ὄχι ὅταν ἀποφεύγουμε ἀπό τροφές ἀλλά ὅταν ἀποφεύγουμε τά ἁμαρτήματα. Ἐκεῖνος δέ, ὁ ὁποῖος θεωρεῖ νηστεία μόνο τήν ἀποφυγή τῶν τροφῶν ἐκεῖνος εἶναι πού περιφρονεῖ καί ἐξευτελίζει τήν νηστεία. Νηστεύεις πράγματι; Ἀπόδειξέ το μέ τά ἔργα σου*» Καί συμπληρώνει: «*Πρέπει νά νηστεύει τό στόμα ἀπό λόγους ἀκαθάρτους καί κακολογίες. Διότι ποία ὠφέλεια, ὅταν ἀποφεύγεις νά τρώγεις τά πτηνά καί τά ψάρια, δαγκάνεις δέ καί*

τρῶγεις τοὺς ἀδελφούς σου μέ τοὺς κακοὺς λόγους σου;» Ὁ ἀγωνιστής γιά νά φθάσει στήν νίκη τοῦ ἀγῶνα του μέσα στήν Σαρακοστή, θά ἀπέχει ἀπό θυμό, ψευδος, μνησικακία, λαίμαργία, πολυλογία, καταλαλιά, ὕβρεις καί πᾶσαν ἀκαθαρσία. Αὐτή εἶναι ἡ ἀληθῆς νηστεία. Μέ αὐτά καί ἄλλα παρόμοια πνευματικά ἀγωνίσματα, πρέπει οἱ Χριστιανοί νά περάσωμε τήν Μ. Τεσσαρακοστή.

"Let us fast from all passions, as with food"

In last Sunday's lectionary hymn, among other things, we heard the words: **"...Let us fast, as with food, from all passions..."** It is an athletic commandment that the athlete who entered from last Monday into the arena of virtues that we call "Great Lent" must bear in mind. As Lent is a time of struggle, the Church urges us to learn the athletic commandments, according to which we will walk to reach the Cross and the Resurrection. Just as there are commandments for the military which soldiers must know and obey, so we have the commandments of our Church. Knowing the weaknesses of its members, the Church does not oblige the sick and weak to fast from food. But it does oblige them to fast from all passions. This seems to be the fast which the Church has always tried to impose on her faithful members who desire their salvation. St. Chrysostom says that "we honour fasting, not when we avoid food, but when we avoid sins. The one who considers fasting only the avoidance of food is the one who despises and degrades fasting. Do you really fast? Prove it by your works." He adds: "The mouth must fast from unclean words and bad words. For what good is it if you avoid eating birds and fish, and bite and eat your brothers with your evil words?" In order to achieve victory in his Lenten struggle, the fighter will abstain from anger, falsehood, rancour, gluttony, gossiping, cursing, insults and all uncleanness. This is the true fast. Christians must pass Lent with these and other similar spiritual struggles in order to have hope of winning this battle.

Τί γιορτάζουμε σήμερα;

Σήμερα πανηγυρίζουμε τόν θρίαμβο τῆς ἀληθινῆς πίστεως ἐνάντια στίς αἱρέσεις. Σήμερα γιορτάζουμε τήν ἀνάμνηση τοῦ κορυφαίου γεγονότος τῆς ἐκκλησιαστικῆς μας ἱστορίας. Σήμερα γιορτάζουμε τήν ἀναστήλωση τῶν Ἱερῶν εἰκόνων. Μετά ἀπό διαμάχη 150 ἐτῶν στοὺς κόλπους τῆς Ἐκκλησίας, ἐπικράτησε ἡ ὀρθή ἄποψη (ὀρθή δόξα=Ὁρθοδοξία) γιά τήν προσκύνηση τῶν Ἱερῶν εἰκόνων. Γιορτάζουμε τήν ἀπόδειξη, ὅτι ἐμεῖς προσκυνοῦμε τό εἰκονιζόμενο πρόσωπο καί ὄχι τό ξύλο, τό γιαλί ἢ τά χρώματα, ἀλλά τά εἰκονιζόμενα πρόσωπα. Ἐτσι τό 843 μ.χ. ἀποφασίστηκε ἡ ὀριστική τοποθέτηση τῶν εἰκόνων, γιά νά μποροῦν οἱ πιστοί νά τίς προσκυνοῦν. Δέν γιορτάζουμε τόν θρίαμβο τῶν ὀρθοδόξων ἐπί ἄλλων ἀνθρώπων, ἀλλά τόν θρίαμβο τοῦ Θεοῦ ἐπί τῶν ἀνθρώπων. Τόν θρίαμβο τῆς Ἀλήθειάς Του, τόν θρίαμβό Του στήν ζωή μας. Σήμερα ἡ Ἐκκλησία τιμᾷ καί τοὺς ἥρωές Της καί τοὺς σηκώνουν οἱ Ὁρθόδοξοι Χριστιανοί στά χέρια τους μέ εὐλάβεια καί εὐγνωμοσύνη καί τοὺς περιφέρει ψάλλοντας: "Τήν ἄχραντόν εἰκόνα Σου προσκυνοῦμεν ἀγαθέ καί τήν ἀγίαν Σου Ἀνάστασιν ὑμνοῦμεν καί δοξάζομεν».

What are we celebrating today?

Today we celebrate the triumph of the true faith against heresies. Today we celebrate the most important event in our ecclesiastical history. Today we celebrate the restoration of the holy icons. After 150 years of controversy within the Church, the right view (right glory = Orthodoxy) of the veneration of the holy icons prevailed. We celebrate the proof that we worship not the wood, the yolks or the colours, but the persons depicted with them. Thus, in 843 A.D., the definite establishment of icons was decided, so that the faithful could venerate them. We do not celebrate the triumph of the Orthodox over other men, but the triumph of God over men. The triumph of His Truth, His triumph in our lives. Today the Church also honours Her heroes. Orthodox Christians lift them up in their hands with reverence and gratitude and carries them in procession, chanting: "We worship Thy immeasurable image, O beloved, and we praise and glorify Thy holy Resurrection".

Θάνατος-Κηδεία – Death-Funeral

Τήν προπερασμένη εβδομάδα, έκοιμήθει ή έκ Λακωνίας Έλλάδος καταγωμένη, άειμνηστος Μαρία Ματτέο. Η έξόδιος άκολουθία τής άειμνήστου έλαβε χώρα εις τόν Ίερό Ναό μας τήν Παρασκευή 4 Μαρτίου. Κατάθεση στεφάνου έκ μέρους τής Ένορίας μας έγινε υπό τοϋ Προέδρου κ. Άνδρ. Κεφαλιανού. Ο ένταφιασμός τής άειμνήστου, έγινε στό Κοιμητήριο τοϋ Centennial Park. Έκ τών παρευρισκομένων, παράλληλα μέ τίς προσευχές τους, έπρόσφεραν πρός τήν Έκκλησία τά κάτωθι χρηματικά ποσά εις μνήμην τής άειμνήστου.

EVANGELOS MENTIS

20

GEORGIA ROBINSON

20

ARTEMIS KONS

20

JOHN LENTAKIS

30

KOSTAS PLOUBIDIS

20

ELEFThERIA NIKOLAIDOU

20

Ο Ίερέας, ό Πρόεδρος, τά μέλη τοϋ Δ. Συμβουλίου και τής Φιλοπτώχου έκφράζουν πρός τούς οικείους τής άειμνήστου τά ειλικρινή τους συλλυπητήρια και εύχονται τήν έξ ύψους επίσκεψη και παρηγορία. Τούς καταθέσαντες χρήματα άντί στεφάνου, πολύ εύχαριστοϋν.

Last week, the late Maria Matteo, a native of Laconia, Greece, passed away. Her funeral service took place in our Holy Church on Friday 4 March. A wreath was laid on behalf of our Parish by the President Mr. Andrew Kefalianos. The burial took place in Centennial Park. The Priest, President and the members of the Executive Committee and the Philoptohos extend their sincere condolences to the family of the departed and pray they may have strength and comfort from above. Warm thanks to those who donated to the Church in memory of the deceased.

Bible Study

We are pleased to announce that this year, in order to accommodate everyone's spiritual needs, we have 3 age groups operating at the same time, 7-8pm every Wednesday evening. You may pick the age group in which you feel most comfortable.

**ΣΗΜΕΡΑ ΚΑΤΟΠΙΝ ΤΗΣ Θ. ΛΕΙΤΟΥΡΓΙΑΣ ΤΟ ΑΝΟΙΓΜΑ ΤΗΣ 38^{ΗΣ} ΕΚΘΕΣΕΩΣ
TODAY SOON AFTER D. LITURGY THE OPENING OF THE 38TH BOOK AND
ICON EXHIBITION**